

3. De schaduw van de ezel

Delen

Leswijzer

1. Concentratie oefening. Prijs kinderen die duidelijk verbonden zijn met het huidige moment en niet alleen maar dagdromen.
2. Herinner de kinderen aan de activiteit en de dialoog van de vorige sessie en vraag de kinderen om opmerkingen over de ‘Gedachte van de week’.
3. Lees het verhaal ‘De schaduw van de ezel’.
4. Vraag de kinderen om zich drie dingen te herinneren die in het verhaal gebeurden, maar dan in omgekeerde (niet chronologische) volgorde. Geef ze even de tijd om dit te doen en laat ze het daarna met een partner delen.
5. Vraag de kinderen wat volgens hen het thema of onderwerp van het verhaal is. Geef geen voorbeelden aan de kinderen, maar te denken valt aan ‘bezit’, ‘eigendom’, ‘hebzucht’, of ‘egoïsme’. Verzamel de antwoorden en bouw een Ideeënweb op het schoolbord. Zie *Ideeënweb* (pagina 15).
6. Ga naar de ‘Denkvragen’ om de dialoog op gang te brengen.
7. Kijk nog eens naar het web op het schoolbord om te zien welke ideeën zich hebben ontwikkeld door de dialoog. Bekijk ook hoe ze zich hebben ontwikkeld.
8. Bespreek de ‘Gedachte voor de week’.

Denkvragen

1. Waarom begonnen de mannen ruzie te maken?
2. Met wie ben je het eens – met de reiziger of met de eigenaar van de ezel? Waarom?
3. Waarom vond de reiziger dat hij de schaduw bezat?
4. Wat is een schaduw?
5. Is het mogelijk om een schaduw te bezitten? Waarom (niet)?
6. Wat was het probleem?
7. Was er een andere oplossing?
8. Wat zou jij hebben gedaan in die situatie? Waarom?
9. Waarom delen mensen? Redenen? Aanwijzingen?
10. Waarom delen mensen niet? Aanwijzingen?

Gedachte voor de week

Bekijk gedurende de week of jij deelt of dat je hebberig bent. Hoe voel je op dat moment? Wat maakt dat je wel of niet deelt?

De schaduw van de ezel

Een reiziger had een lange afstand te gaan en besloot daarom een ezel te huren om hem en zijn koffers te dragen. Ze gingen op weg, de reiziger met zijn koffers rijdend op de ezel en de eigenaar van de ezel ernaast lopend.

Over een stoffig pad gingen ze, door het koele woud en naar boven richting de heuvels in de verte. Na een tijd kwamen ze onder de beschutting van het woud vandaan, de kale heuvels op waar geen schaduw was. De zon scheen fel die dag en na verloop van tijd werd het heter en heter. De reiziger droeg een hoed, maar toch druppelde het zweet langs zijn nek en hij snakte naar iets te drinken. Hij kreeg het zo warm en werd zo dorstig dat hij al gauw alleen nog aan iets te drinken kon denken.

‘Ik moet rusten en water drinken,’ zei hij tegen de eigenaar van de ezel. De eigenaar was het wel gewend om in de hitte te lopen.

De reiziger steeg af en ging op de grond zitten in de schaduw van de ezel, de enige schaduw die er was. De eigenaar van de ezel bleef staan wachten tot de reiziger zich beter zou voelen.

Maar al gauw kreeg ook de eigenaar het te heet in de zon. Hij zag dat er alleen de schaduw de ezel was en dat er in die schaduw maar plaats was voor één persoon! ‘Ga aan de kant,’ zei hij. ‘De ezel is van mij en daarom is zijn schaduw ook van mij. Ik wil die schaduw gebruiken.’

‘Maar toen ik de ezel huurde, toen huurde ik ook zijn schaduw,’ zei de reiziger.

‘Nee, dat is niet zo,’ zei de eigenaar en hij gaf de reiziger een duw.

‘Jawel, dat is wel zo. Een ezel en zijn schaduw kun je niet scheiden en omdat ik voor de ezel betaald heb, heb ik ook voor zijn schaduw betaald.’

De twee mannen begonnen elkaar te duwen en te trekken. Ze werden steeds bozer en begonnen te vechten. Daardoor merkten ze niet dat de ezel ondertussen weg wandelde. Toen de mannen eindelijk uitgeput op de grond vielen, was de schaduw... samen met de ezel verdwenen.